

Simonsen: Efter Afstemningen her i Tinget i Gaar, hvor Flertallet nedstemte samtlige af Mindretallet stillede Ændringsforslag, kan mit Parti ikke stemme for dette Lovforslag. Venstre siger i Motivering, at Loven betyder, at hermed skal alt være forbi, og dette er en Væsensforskel mellem denne og de tidligere Love. Det kan jeg og mine Partifæller ikke tage noget Medansvar for, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale ærede Medlemmer at undlade at stemme her ved tredie Behandling.

Lovforslaget, som det foreligger her, tilsigter at bryde Banen af, at klippe Huslejerreguleringstraaden over i Løbet af 2—3 Aar, og skulde det gaa for langsomt fra Kommunalraadens Side, er Loven saaledes, at den højtærede Indenrigsminister kan besørge det egenmægtigt, trods Kommunalraadene, idet han forbeholder sig frie Hænder til enevældigt at bestemme, hvor længe i Virkeligheden Nævnene og Lovens Foranstaltninger maa bestaa. Dette Lovforslag, som nu staar i Begreb med at forlade Folketinget, har megen Lighed med en døende Mands testamentariske Dispositioner, hvormed han tilsigter at binde Efterkommerne, efter at han selv er borte. Loven skal efter Ministeriets politiske Død sikre, at Huslejerreguleringens Traad ikke kan genoptages, naar Valget, som skal komme, inden Tidsfristen udløber, har berøvet det konservative Folkeparti og Venstre Magten.

At netop den højtærede Indenrigsminister kan føre an i Feltoget mod Boligloven og i Kampen for den saakaldte Frihed paa dette Omraade, saaledes som Forholdene nu har formet sig, det under mig, og det under sikkert hele Landet. Jeg vil erindre om, at den højtærede Indenrigsminister jo faktisk selv er boligløs paa tredie Aar. Den højtærede Minister bor her paa Christiansborg paa tredie Aar uden at have været i Stand til at skaffe sig en privat Lejlighed i København som Følge af Bolignøden, skønt den højtærede Minister sikkert var i Stand til at betale næsten, hvad det skulde være. Det er en bekendt Sag, at der ikke er tillagt Regeringens Medlemmer Bolig her paa Christiansborg Slot. Ganske vist er Slottet en ret komfortabel Husvildeafdeling, og hvis man kunde give de andre husvilde lignende Forhold, vilde Boliglovgivningen naturligvis være mindre paakrævet, men jeg gaar ud fra — det er ikke for at sige den højtærede Minister en Ubehagelighed eller være personlig —, at naar han bor her, er det virkelig af Mangel paa en Lejlighed, at det er som Følge af, at den højtærede Minister ikke privat har kunnet skaffe sig

en Lejlighed paa Grund af Bolignøden, da jeg ikke kan tænke mig, at der her paa Christiansborg lejes Lejligheder ud; det er vistnok ikke indbefattet i Reglementet for Slottet.

Endnu inden denne Lov endeligt forlader dette høje Ting, bryder i Virkeligheden den principielle Uenighed mellem det konservative Folkeparti og Venstre offentligt frem. Der strides allerede om Lovens Princip, og jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse pege paa en Artikel, som findes i „Berlingske Tidende“s Morgennummer. Den højtærede Indenrigsminister omtales i denne Artikel paa en meget overlegen Maade, fordi han har været tilfreds med den Form, som Lovforslaget har faaet, og som paa enkelte Punkter er i temmelig stærk Uoverensstemmelse med det oprindelige Lovforslag, og derefter skriver Bladet: „Men Ministeren er, efter hvad han selv udtalte i Folketinget, meget godt tilfreds med Forslaget i den nye Ud-gave, og det er lykkedes ham at bevare det oprindelige Forslags afgørende Princip og største Urimelighed: Loven vil dekretere, at Bolignøden skal være ophørt senest om to Aar i Provinsen og kun maa vare et Aar længere i Hovedstaden.“ Det er en Udtalelse som bekræfter, hvad jeg sagde i Gaar, at Loven i sig selv er en stor Inkonsekvens. Men naar det nævnte konservative Organ nu, inden Loven er færdig, begynder at jamre, saa er der Grund til at spørge, hvorfor det konservative Folkepartis Repræsentanter her i dette høje Ting da er gaaet med til en Lov, der indeholder en saa stor principiel Urimelighed. Det kan ikke være sket paa Grund af en Fejltagelse, for det er sagt klart og tydeligt i Forvejen, hvorledes Landet laa i den Heensende. Forholdet er jo i Virkeligheden, naar man ser ud over Landet, ganske uforandret fra i Fjor, paa enkelte Omraader maaske endda værre. Jeg vil gerne her nævne, hvad der er forebragt for Udvalget af forskellige Repræsentanter for Lejerorganisationer. Saaledes har Landslejerforeningens Ordfører, Grosserer Sørensen, peget paa den Mærkelighed, at Odense Lejerforenings udførlige Udtalelser og Eksempler paa ublu Forhøjelser efter Nævets Ophævelse ikke er optrykt i Betænkningen, saaledes som forskellige andre Indberetninger, og han nævnte ligeledes, at Odense Grundejerforenings Erklæring er ikke undersøgt med Navn; og tilføjede, at dette ikke var tilfældigt. En konservativ Repræsentant for Lejerorganisationerne, en Hr. Jensen i Randers, nævnte ligeledes forskellige Eksempler paa,